

Sygn. akt *XVII AmE 163/16*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	SSO Anna Maria Kowalik
Protokolant –	St. sekr. sąd. Joanna Preizner

po rozpoznaniu 6 grudnia 2018 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa **Syndyka Masy Upadłości (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. w upadłości likwidacyjnej**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o umorzenie świadectw pochodzenia

na skutek odwołania Syndyka Masy Upadłości (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. w upadłości likwidacyjnej od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 5 września 2016 roku Nr (...)

1. oddała odwołanie;
2. zasądza od Syndyka Masy Upadłości (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. w upadłości likwidacyjnej na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 1 440,00 zł (jeden tysiąc czterysta czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Anna Maria Kowalik

Sygn. akt XVII AmE 163/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 5 września 2016 roku nr (...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (dalej Prezes URE), na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm) w związku z art. 9a ust. 1 pkt1, art. 9e ust.13 i 14 ustawy z 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059 w brzmieniu obowiązującym do 3 kwietnia 2015 roku) (dalej p.e.) oraz w związku z art. 186 ust 2 ustawy o odnawialnych źródłach energii (Dz.U. z 2015 r. poz. 478 z zm.) (dalej o.z.e.) po rozpatrzeniu wniosku z 13 czerwca 2016 roku Syndyka Masy Upadłości (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej (dalej Syndyk, powód) o umorzenie świadectw pochodzenia energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, zwanych dalej „świadectwami pochodzenia”, w celu realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 1 p.e., za okres od 1 stycznia 2015 roku do 3 kwietnia 2015 roku postanowił odmówić wydania Syndykowi umorzenia świadectw pochodzenia nr (...) na ilość energii elektrycznej 260,806 MWh oraz nr (...) na ilość energii elektrycznej 264,665 MWh

(łączenie 525,471 MWh), w celu realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 1 p.e. w brzmieniu obowiązującym do 3 kwietnia 2015 roku, za okres od 1 stycznia 2015 roku do 3 kwietnia 2015 roku.

Od powyższej decyzji Syndyk złożył odwołanie, w którym wniósł o zmianę decyzji i umorzenie świadectw wskazanych w piśmie z 13 czerwca 2016 roku.

Zaskarżonej Decyzji zarzucił:

1. naruszenie art. 188 ust. 1 pkt 1 ustawy z 20 lutego 2015 roku o odnawialnych źródłach energii poprzez niezastosowanie się do dyspozycji normy w nim zawartej i uznanie, że wniosek o umorzenie świadectw pochodzenia powinien zostać złożony do 31 marca 2016 roku, w sytuacji gdy wskazany przepis o charakterze intertemporalnym stanowi, że wnioski o umorzenie świadectw pochodzenia za 2015 rok winny być złożone do 30 czerwca 2016 roku, w sytuacji gdy wniosek Syndyka został złożony za pośrednictwem poczty 13 czerwca 2016 roku;

2. naruszenie art. 8 k.p.a. poprzez naruszenie dyspozycji normy w nim zawartej, polegające na zobowiązaniu Syndyka do podzielenia wniosku o umorzenie świadectw pochodzenia za 2015 rok na dwa okresy – od 1 stycznia do 3 kwietnia 2015 roku i od 4 kwietnia do 31 grudnia 2015 roku, bez podania informacji o tym, że zastosowanie się do wskazanej procedury może spowodować przekroczenie terminu, w którym powinno być złożone do umorzenia świadectwo pochodzenia, i w konsekwencji może prowadzić do naliczenia Syndykowi dodatkowych opłat.

Pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki złożył odpowiedź na odwołanie, w której wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie od powódki na rzecz Prezesa URE zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Rozpoznając odwołanie Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w W. jest przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, dystrybucji, i przesyłania energii elektrycznej (okoliczność bezsporna).

4 sierpnia 2015 roku Prezes URE umieścił na stronie internetowej Urzędu informację nr 29/2015 o terminach realizacji obowiązku umarzania świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego lub uiszczenia opłaty zastępczej za rok 2015 (Informacja wraz z załącznikami k. 5-7, wydruk ze strony k.4).

Następnie 16 września 2015 roku na stronie internetowej Urzędu pojawiła się informacja o dwóch terminach umarzania świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego lub uiszczenia opłaty zastępczej za rok 2015 w związku z wejściem w życie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz nowelizacją ustawy prawo energetyczne (wydruk ze strony k.8).

Pismem z 13 czerwca 2016 roku, które wpłynęło do Urzędu Regulacji Energetyki 21 czerwca 2016 roku, Syndyk Masy Upadłości (...) sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej wniósł o umorzenie praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia potwierdzających wytworzenie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł w łącznej ilości 525,471 MWh w celu realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 1 p.e. (w brzmieniu obowiązującym do 3 kwietnia 2015 roku) za okres od 1 stycznia do 3 kwietnia 2015 roku (wniosek k.1).

Do wniosku dołączono dokument wystawiony przez (...) S.A. z 7 czerwca 2016 roku potwierdzający, że powód posiada 525 471 Praw Majątkowych wynikających z w/w świadectw pochodzenia (dokument potwierdzający prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia k.2).

5 września 2016 roku Prezes URE wydał zaskarżoną decyzję (decyzja k.9-11).

Powyżej opisany stan faktyczny nie był między stronami sporny i został ustalony w oparciu o wyżej przywołane dowody, zgromadzone w toku postępowania administracyjnego. Dowody te nie były kwestionowane przez strony, a Sąd nie znalazł podstaw, by odmówić im wiarygodności.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 9e ust. 13 ustawy - Prawo energetyczne (w brzmieniu obowiązującym do 3 kwietnia 2015 r.) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego, odbiorcy końcowego oraz towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego, o których mowa w art. 9a ust. 1a ustawy - Prawo energetyczne, którym przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia umarza, w drodze decyzji, te świadectwa w całości lub części.

Ponadto w myśl art. 9e ust. 14 tej ustawy (w brzmieniu obowiązującym do dnia 3 kwietnia 2015 r.) świadectwo pochodzenia umorzone do 31 marca danego roku kalendarzowego jest uwzględniane przy rozliczeniu wykonania obowiązku określonego w art. 9a ust. 1 w poprzednim roku kalendarzowym.

Jak wynika z powołanego art. 9e ust. 14 ustawy – p.e. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 3 kwietnia 2015 r.) decyzja w przedmiocie umorzenia praw majątkowych za ww. okres, musi zostać wydana w terminie do 31 marca 2016 r.

Należy w tym miejscu podkreślić, że wprawdzie przepisy ustawy - Prawo energetyczne nie określały terminu złożenia wniosku o umorzenie świadectw pochodzenia, niemniej jednak w świetle art. 9e ust. 14 p.e. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 3 kwietnia 2015 r.), w związku z art. 186 ust. 2 o.z.e., aby świadectwa pochodzenia mogły zostać uwzględnione na poczet realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 1 p.e. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 3 kwietnia 2015 r.) za okres od 1 stycznia 2015 r. do 3 kwietnia 2015 r., Prezes URE obowiązany był je umorzyć w terminie do 31 marca danego roku kalendarzowego. Zgodnie bowiem z art. 9e ust. 14 p.e. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 3 kwietnia 2015 r.) jedynie świadectwo pochodzenia umorzone do 31 marca danego roku kalendarzowego jest uwzględniane przy rozliczeniu wykonania obowiązku określonego w art. 9a ust. 1 p.e. w poprzednim roku kalendarzowym. Termin ten jest terminem prawa materialnego skierowanym do organu administracji publicznej i reguluje kwestie materialne związane z wykonaniem obowiązku określonego w art. 9a ust. 1 p.e., przy czym brzmienie tego przepisu wskazuje, że regulowane nim kwestie odnoszą się do obowiązków Prezesa URE w zakresie umarzenia świadectw pochodzenia, nie zaś procesowych gwarancji strony postępowania administracyjnego. Takie stanowisko w przedmiocie interpretacji art. 9e ust. 14 ustawy - Prawo energetyczne (w brzmieniu obowiązującym do dnia 3 kwietnia 2015 r.), zostało zaaprobowane przez Sąd Apelacyjny w uzasadnieniu do wyroku z 6 września 2012 roku (sygn. akt VI ACa 442/12).

Jednakże w rozpoznawanej sprawie powyższy pogląd nie był źródłem sporu, a interpretacja i zastosowanie przepisów intertemporalnych związanych z wejściem w życie ustawy o odnawialnych źródłach energii i wprowadzoną tą ustawą nowelizacją przepisów ustawy prawo energetyczne.

Stosownie do przepisu art. 186 ust 2 o.z.e. „Do wykonania i rozliczenia obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 1 i 8 ustawy zmienianej w art. 179 (prawo energetyczne – dopisek własny), za okres przed dniem wejścia w życie art. 189 pkt 5 (art. 9a p.e. w nowym brzmieniu – dopisek własny), oraz w zakresie kar pieniężnych za nieprzestrzeżenie tego obowiązku w tym okresie stosuje się przepisy dotychczasowe.”.

Z kolei art. 187 o.z.e zawierał następującą treść „Przepisy dotyczące obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 179, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się w terminie do 30 czerwca 2019r.”.

Zgodnie zaś z art. 188 ust. 1 o.z.e. „Za 2015 r. odbiorca przesyłowy, przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy oraz towarowy dom maklerski, o których mowa w ust. 2 pkt 1-5, w zakresie określonym w ust. 17, są zobowiązani:

1) uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi URE świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego wydane odpowiednio dla energii elektrycznej lub biogazu rolniczego, wytworzonych w instalacjach

odnawialnego źródła energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej lub

2) uiścić opłatę zastępczą, obliczoną w sposób określony w ust. 16

- do dnia 30 czerwca 2016 r.”.

Mając na uwadze treść wspomnianego przepisu powód stał na stanowisku, że wniosek z 13 czerwca 2016 roku, który wpłynął do Prezesa URE 21 czerwca 2016 roku, o umorzenie świadectw pochodzenia za okres od 1 stycznia do 3 kwietnia 2015 roku został złożony w terminie.

Tymczasem Prezes URE stał na stanowisku, że wniosek został złożony po terminie, gdyż zgodnie z przepisami przejściowymi wniosek powinien być złożony najpóźniej do 31 marca 2016 roku (szczegółowe stanowisko Prezes zawarł w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji).

Ważąc stanowiska obu stron i dokonując własnej interpretacji przepisów Sąd uznał, że stanowisko Prezesa URE jest słuszne i znajduje odzwierciedlenie w przepisach ustawy prawo energetyczne i ustawy o odnawialnych źródłach energii.

Zgodnie z przepisem art. 188 ust. 1 o.z.e. przedsiębiorstwo energetyczne, w niniejszej sprawie powód, było zobowiązane do przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia za 2015 rok do 30 czerwca 2016 roku.

Jednocześnie zgodnie z art. 186 ust. 2 o.z.e. do wykonania i rozliczenia obowiązku przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia za okres przed dniem wejścia w życie art. 9a p.e. w nowym brzmieniu tj. 4 kwietnia 2015 roku stosuje się przepisy dotychczasowe czyli, o czym była już mowa we wcześniejszym fragmencie uzasadnienia, te zgodnie z którymi świadectwo pochodzenia umorzone do dnia 31 marca danego roku kalendarzowego jest uwzględniane przy rozliczeniu wykonania obowiązku określonego w art. 9a ust. 1 w poprzednim roku kalendarzowym.

Zatem, czytając oba przepisy przejściowe tj. art. 186 ust. 2 o.z.e. i art. 188 ust. 1 o.z.e. łącznie, należy stwierdzić, że wniosek o umorzenie świadectw pochodzenia za okres od 1 stycznia 2015 r. do dnia 3 kwietnia 2015 r. powinien wpłynąć do Urzędu Regulacji Energetyki do 31 marca 2016 roku. Natomiast za okres od 4 kwietnia do 31 grudnia 2015 roku do 30 czerwca 2016 roku.

W tym stanie rzeczy Prezes URE słusznie odmówił umorzenia świadectw pochodzenia za okres od 1 stycznia do 3 kwietnia 2015 roku, skoro wniosek przedsiębiorstwa energetycznego wpłynął dopiero 21 czerwca 2016 r., a więc w terminie, który z uwagi na brzmienie art. 9e ust. 14 ustawy - Prawo energetyczne (w brzmieniu obowiązującym do dnia 3 kwietnia 2015 r.) - uniemożliwił Prezesowi URE wydanie decyzji zgodnej z wnioskiem do 31 marca 2016 roku.

Na marginesie należy dodać, że Prezes URE umorzył powodowi świadectwa pochodzenia za okres od 4 kwietnia do 31 grudnia 2015 roku, ponieważ wniosek za ten okres został złożony w terminie ustawowym tj. przed 30 czerwca 2016 roku.

Sąd pragnie również podkreślić, że powód dokonując odmiennej interpretacji przepisów intertemporalnych ustawy o odnawialnych źródłach energii działał na własne ryzyko, bowiem już 4 sierpnia 2015 roku ukazała się na stronach internetowych Urzędu informacja Prezesa URE odnośnie sposobu obliczania terminów do składania wniosków o umorzenie świadectw pochodzenia za 2015 rok, która następnie została powtórzona i dodatkowo sprecyzowana w komunikacie z 16 września 2015 roku. W ocenie Sądu, organ administracji zrobił wszystko co powinien, aby ewentualne niejasności w interpretacji przepisów, nie wyrządziły szkody przedsiębiorstwom energetycznym. Co więcej wnioski złożone zgodnie z uwzględnieniem w/w stanowiska zostały przez Prezesa URE uwzględnione.

Reasumując, Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia, oddalił wniesione przez powoda odwołanie na podstawie art. 479⁵³ § 1 kpc.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na mocy art. 98 i 99 kpc zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Stronie pozwanej jako wygrywającej spór Sąd przyznał więc od powoda zwrot kosztów wynagrodzenia pełnomocnika procesowego w wysokości 1440 zł, ustalonego na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804).

SSO Anna Maria Kowalik